

Այժմ քրդերը հանկանում են, որ
այդ բոլոր բարբարոսութիւններին
վերջ կը տրվի: Վայրենի, երկրա-
գործութեան անքնդունակ քուրդը
այլ ես չը պիտի կարողանայ իր
հողերից շտհվել — և այս պատ-
ճառով շտապում են, գեռ Հա-
յաստանում վերանորոգութիւններ
չը մնած, իրանց հողերը փոխա-
րինել փողի հետ, վախենալով մի
գուցէ, նոր օրէնքը, նոր իրաւունքը
խլէր նրանց ձեռքից այս, ինչ որ
ապօրինի կերպով տիրացել էին:

Ամեն մի հայ կապիտալիստ
կարտղ է վերոցիշեալ հանգամանք-
ներից օգուտ քաղելք Շայց մենք
դառնում ենք դեպի Եջմիածինը:
—Եջմիածինը, եթէ արդարև գի-
տաւորութիւն ունի ալաշկերտցոց
անունով հաւաքված գումարը նուի-
րատուների բարեգործական նպա-
տակին ծառ այեցնել, և ոչ թէ
զանազան երևակայական խոս-
տումներով պահել իր գանձարա-
նում,—Եջմիածինը պիտի շոապէ
Ալաշկերտի գաւառում՝ զնել մի
հոգ և յատկացնել այնտեղ նոր
հիմնվելու դպրոցին:

Եղմիածնում այժմ պահված է
17,000 ըուբնի ալաշկերտցոց պատ-
կանող գումարը. այդ գումարով
կարելի է զնել մի ընդարձակ եր-
կիր, որ հեռու չէ Ալաշկերտի գա-
ւառից: Մենք ցոյց կը տանք այդ
երկիրը. դա Աբաղայի լայնատարած
դաշտն է իր ջրաւետ, արգաւանդ
հողերով, խոտաւետ լեռներով,
վերջապէս մի հարուստ երկիր,
ուր բնութիւնը ամեն ինչ պատ-
րաստ ունի մարդկային տնտեսու-
թեան համար: Այդ գաշտի վրա
մի ժամանակ կային մօտ 500
հայոց գիւղեր, այժմ մնացած է
բոլորովին ամայի, թիւրքաց բար-
բարոսութեան պատճառով գիւ-
ղերի հետքերն են մնացել միայն,
ամբողջ տարածութիւնը ներկա-
յացնում է մի տիսուր անա-
պատ:

Մենք գիտենք, որ այդ դաշտը
գնահատված էր 20,000 բուբով,
իսկ առնող չը լինելու պատճառով,
այժմ կարելի է աւելի պակասով
գնել Արաշկերտոց 17,000 բուբ-
լին մեր կարծիքով՝ բաւական կը
լինի: Թաղ Խջմիածինը այդ գու-
մարը ուզարկէ սրբ. «Աերակա-
պատրիարքին, որ նա յանձնէ Կ.
Պոլսի «Միացեալ ընկերութեա-
նը», այդ ընկերութիւնը, որ ար-
դէն Արաշկերտում գպրոց ու-
նի, պէտք եղած կարգադրութիւն-
ները կանէ յիշեալ դաշտը Արաշ-

իերտի դպրոցի անունով՝ զնելու
համար:

Վենք յուսով ենք, որ Եջմիա-
ծինը այնքան խոհեմ կը լինի, որ
կը հատկանայ այդ առաջարկու-
թեան կարևորութիւնը. — այսպի-
սով նա մի կողմից կը խրախուսէ
սորակազմ ընկերութեանը, որ
Թօփոքաց Հայաստանի մանուկ-
ների կրթութեան համար մեծ
ապագայ է խոստանում, միւս
կողմից կապահովէ Ալաշկերտի
մէջ հիմնված դպրոցի գոյութիւ-

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

•РУССКІЙ КУРЬЕРЪ. КРИТИКЪ Ф.Ф.ШИЧ.
ЗОЛКОВЪ.

«Русск. Курьеръ»

Զեր լրագրի մէջ արտասովքած էր «**Гор-
лосъ»-ի մի լուրը այն անդաւականութիւնն-
ների մասին, որ ծագեցին զիս զական բնակիչ-
ների և Կարմիր Խաչի բաժնի անդամների
ու զականաց պահականի բանակների**

սըչ, սրոք պատրազաւում էր իր գլուխարրնոր
հեա: Այդ լուրը վերաբերում էր և այն ազ-
գեցութեանը, որ Անլիկօրուղիշակի վանքի
կոյսերը ունեցան բնակիչների վրա: Այդ ան-
բաւականութիւնները հետեւալ կերպով կա-
տարվեցան: Գալիս է վանքը Զինկովի խաղ-
րավութիւն մի քանի ձիւորների, զիւզական մե-
լիքների, դատաւորների և ասանապետների
հետ: Պատարագից յետոյ խսդրավնիկը ժողո-
վուրգին քարոզում է: Իր ճառով նա մեխեց
զեզինվեկցիայի զեզեցիկ նպատակը և հա-
մոզում էր նրանց սանիտարներին չընդդիմանալ:
Յետոյ նա գիմում է կոյսերին և յանդիմանում
է նրանց այն վնասակար ազդեցութեան հա-
մար, որ նրանք գործում են ժողովրդի վրա:
Կոյսերին պատժելու համար խսդրավնիկը
յայտնեց, որ վանքը իսկոյն կը ծխի: Դիւ-
զոցիները զանգաւորում եին, որ սանիտար-
ները իրանց գործածած միջոցներով փչաց-
նում են նրանց հագուստաները: Խսդրավնիկը
յայտնեց, որ այդ բանը այլ ևս չի կրկնվի,
բայց կանայք (բարաները) և կոյսերը սկսեցին
բարձր ձայնով լաց լինել: Սկսվեցաւ ազմուկ:
Ամբոխը ոգեսորվեց: Մինչև սանիտարները ծը-
խում էին մայրամետի խուցը, ամբոխից մի
քանիսը դագանակիներ ձեռք բերին: Այդ
տեղ գոյքը վերջացնելուց յետոյ սանիտար-

Ները գանձապահչի սենեակը ու զեօրպիցին, որ
փակված էր: Խապրավնիկը հրամայեց կողպէքը
կոտրել: ամբոխը առաջ եկաւ: և յայտնեց,
որ չի թոյլ տայ: Խանայք առաջ եկան և
երբ մի ձիւոր մօնեցաւ զրանը մի առազ-
ջակազմ կին նրան այնպիսի տպասկ տուեց,
որ նու գլորից զրան առաջը: Խապրավնիկը
հրամայեց յիտ կանգնել և փորձեց համզել
ժողովուրդին: Քսկցն սարսափելի աղմուկ
բարձրացաւ: Ձիւորները երկրորդ անգամ յար-
ձակիցնեան զրան զրա, բայց անաջող, փոր-
ձեցին հրզեհաշեջ խողովակ զործադրել բայց
նրանց այնպէս յիտ մղեցին, որ խապրավնիկը
սուխպամ էր յիտ փախչել: Ակացին զան-
գակները ար: Ամբոխը շատանում էր նոր
եկողներով, այնպէս որ զանքի պարիսպների
մէջ չէր տեղառորդում: Մելիքը, և զատաւոր-
ները ստիպված էին ծածկել իրանց նշան-

բըլ և որոնց տեսներով ամբոխը աւելի էլ
ոյրանում էր: Այսաւրը կամոցը կամե-
ամ էին զաները վակիել, որ կարողանան
ու պատել «անհաւատներին»:

Պողպատմիկը իր ուղեկիցներով շտագով
և քաշվեց: Զայրացած ամբոխը և կոյսերը
անց հաղածում էին, իսկ նրանցից մեկը,
որընելով հրդեհաշեջ խողովակը, միսեց փախ-
զների մէջըն ջուր ածել: Այդ ժամանակ
ստարեալ փախուստ էր: Որ կոյմը պատա-
ռում էր փախուստէին: Զիաների սանձերը այն-
էս ամուր էին կապված, մինչեւ որ նրանց
այց անելը ձիաւորները լոււ ծեծվեցան: Այդ
խուր անցըը երեխի չի մնայ առանց զատառ-
ամնական քննութեան: Գոնեա լուր է տա-
ռածված, որ կոյսերից մի քանիսը կաղանա-
որված են:

ՆԱՐԴԻ ԱԼՔՍԱՆԴՐՈՎԻ, 18

ուտուրի պակասութիւնը: Մի քիչ մտածեցէք, զգչափ գաճառ ողներիդ կարող կը լինեն բաւական ինել իբր գնող այս գաւառի բնակիչները: Պատեզմի անցաւ, սպառող քիչ կայ և վաճառող քիչ պէտք: Բայց թէ ապրել էք ուզում, ոչ թէ որիի վրա բեռ լինելով պիտի ապրիք, այլ ձեր շվամատանքի վարձն առնելովի: Բայց երբ չեք աշխատում՝ աւելորդ չեք ձեր կեանքը,

կանօնը չեղած ժամանակ էլ վատ էիք. կանօնն
դաւ՝ կրկին նոյն էք, խելքի եկէք, կանօնաւոր
որմի ձեռք զարկէք:

ՆԱՄՈԿ ՄՈՍԿՎԱ. 0.818

Օգոստոսի 19

Ուղարկելով ձեզ քսան և չորս րոպե սրբագրութեամբ ժողովեցի այստեղ յօդուածանի սովասանջների, խճարհաբար խնդրեմ ապցնել ուր ճարպէն է և տպել ձեր պատուական ռագրի Ենթում նույնատուների անունները:

В. Александровская 3 р., 9. Անդրբանեան 3 р.,
ահրիար Մելք-Փարսաղանեան 3 р., А. Маков-
сий 1 р., А. 1 р., Լ. 3 р., Խ. 2 р., М. 2 р.,
Յ. 1 р., Ք. 50 կ., Խ. 50 կ., Кондратьевъ 1 р.,
Ֆ. 1 р., Е. Р. 2 р.: Ընդամենը 24 р., փոտի
ախոր ինձ գրա հաշւելով:

Զարմայր Անդրիասի ան
միջնաւո՞ւ մի — 181 խուսակ
մար Նալբակ Խթեագ. Ռուբ.

00,51 — ~~600,000~~

Դասձակ, 24 օդուտամի

Ի թց լրագրում երեսում է Վանձակից
սդիր Կամ միայն տառերով ստորագր-
ու, վերաբերվող հասարակական գործերի
դեկանարներին, այս վերջինները հե-
տ են ոչ թէ նամակի բովանդակու-
արձնում ուշադրութիւն այն ճշմարիտ
իւնների և պահանջների վրա, որոնք
ած են նամակի մէջ, այլ նրանք զբաղ-
այն նրանավ, որ իմանան վերև յիշված
մակի գրողի ով լինելը, կազմում են
որեւէակացական կարծիքներ և գատողու-
ս կամ այն պարոնի մասին, այն առողջ
իման վրա, որ նամակը կրում է այս
առերի ստորագրութիւնը:

Ասած հաստատելու համար պիտի ասեմ, որ
այն օրից երբ «Մշակ» լրագրի 131 Ն սացվեցաւ
այստեղ, ես դառայ հեղինակ այն նամակի, որ վե-
րաբերում էր Գանձակում կազմված «Ցորենի կո-
միտետին» և սրա անդամների գործունեութեանը
այն հիմնա վրա, որ նամակի տակի տառերը իմ ա-
նուան և ազգանուան գլխատառերն են։ Աւելորդ
եմ համարում երկար խօսել այն մասին, թէ որ-
քան հիմնաւոր և լօփիկական է մի քանի պարուն-
ների այս տեսակ հողմային կարծիքը և եզրակա-
ցութիւնը և որքան ծիծաղելի են։ Նոցա խրոխա-
մունքը։ Այլ կասեմ այսքանը, որ թող նոքա չը
զրաւվեն որ և իցէ նամակագրի անունով, այլ ա-
ռանձին ուշադրութիւն դարձնեն գործի էութեան
և նշանակութեան վրա, աշխատեն նրանց առա-
ջադիմութեան վրա և պարտ ու պատշաճ կատարե-
լու մասին։ Խնդրում եմ ձեզ, պ. խմբագիր, ձշմար-
տութիւնը լոյս հանելու, որով կը պարզվի այն
պարուների խմացական մթնոլորտը, որ մոլորված է
Ա. Հ. տառերով, հրապարակաւ յայտնէք ձեր լր-
րագրի միջոցով, որ այն Ա. Հ. ասորագրված նա-

Արտ. Համասթիւռ

«Русский Инвалид» 1774 год № 10
9 штук 25 копейки. Печать на бумаге.

Հայոց աշխարհի օրդունքը գտնականը, յա-
նի Տաղղիրիշն արտարված է պիտական ծա-
ռայութիւնից, բայց այս մասունքը այսպիսով
և յանձնական առաջարկ է առաջարկութեան առաջարկը:

Գ Սակառ զարդը չ գրված սպասարքը աւագ 4 ամսով, հօկտեմբերից 3 ամսով, նոյեմբերից 2 ամսով և դեկտեմբերից 1 ամսով, մինչև յունիա ամիս եկաղ 1881 թիւ,

